

siis ta isse olli külwanud sedda umbrohho semet, mis keik poijsi süddant olli ärraummistanud.

Hinrik sai wimaks wangi heidetud, egga olnud se kord peäsmisse lotust, sest temma olli rõwoli wiisi tekäiad risunud, ja sü olli temma peale täieste ja selgeste tõeks tehtud. Moistis siis kohhus, et tedda Sibberisse surmani krono asfutuste peale pididi ärrawidama. — Südda rānga kurwastussega koormatud ja süggawaste hawatud, tulli emma wimist korda poia jure, tedda Jummalaga jätma. Emma nuttis wägga kibbedaste, kässi ringutades ja murdes, ja raudahhelatte kellin löi kolledaste temma wasto kõrwo. Hinrike kiwvine südda sullas nüüd kül temma sees, ja tännas ta emmat halledaste keige se eest, mis ta temmale head olli teinud ja temma pärrast kannatanud; agga ütles temma ka: Oh! emmake, sinnul on minno pattudest ja kurjest kombedest paljo süüd, et sa neid ikka püüdsid wabbandada. Sinna isse olled mind saatnud hukatusse siise. Volleks ma sinno suust sedda sanna kuulnud: ta on alles laps! siis ma nüüd olleksin aus mees!

Sadeti siis Hinrikit teiste kurjateggiattega Sibberisse, agga emma kurtis ärra kurwastusse pärrast, et südda sees lõhkus ja temma ahhastusse pärrast peagi ärrasurri. Nenda sai üks poeg omma maalt waewa põlwe ärrawidud, ja üks raskest murrest rõhnutud emma läks melehärmiga hauda,

et ta olli poia süüd se rummala ja pattuse sannaga wabbandanud: temma on alles laps!

Wata, lapsed on Jehowa pärrisõssa, ihho suggu on armo palk, ütleb p. kirri, Paul 127, 3., ning se laste armastaja Jesus pärrib neid ennesele ommaks, hüdes: Laste need lapsokessed minno jure tulla, sest nisugguste pärrast on Jummal riik. Peate neid siis ka Jummal pärrisõssaks hoidma, ja temma lapsiks ning neid Jesusse rigi kõlbolissiks allamiks kaswatama. Teie üllem rõöm, lotus, abbi, kiitleminne nemmad on; peate neid sepärrast maast maddalast nenda walwama, õppetama, juhhatama, et neist woiksite jädawat rõmo tunda tassumissek, ja toetust tännuks ~~teie~~ wanna ea päiwil, ning et se tootud armo palk teie ihhosoust teile kätte tulleks. Pühha kirri annab ka laste kaswatamisse pärrast kallist, tullusat õppetust. Üllem kirja maenitus selle polest ikka se: Teie isfad, ärge ärritage mitte enneste lapsi wihhale, waid kaswatage neid karristamisses ja Issanda maenitsemisses. (Ewes. 6, 4.) Raks asja siin kätakse: teine se, et peate ommad lapsed kaswatama Issanda maenitsemisses, se on: neid, ni pea kui suggugi arrolissek sawad, juhhatama Jummal ja Onnisteggia jure, nenda et neid õppetate Jummalat ja temma au,